

## Nederland, een natie zonder normen

Het zijn de Polen. Het zijn de Grieken. Het is de kunst. Het zijn de moslims. Het is de elite. Het is Europa.

Het is De Ander.

Het gaat goed met Nederland. We beseffen het nog niet helemaal, maar wij, de Nederlandse burgers, gaan krom liggen voor het onhandelbare, xenofobe en narcistische gedrag van onze politiek leiders. Wij gaan de komende jaren véél meer afzien dan nodig, alles dankzij de grote waffel van onze regering.

Onafgebroken hebben zij in Brussel de overige EU-leden getergd, teneinde al die luie zuidelijke landen te dwingen zich aan een begrotingstekort van 3% te houden – geen uitzonderingen, we moeten streng zijn. Reuzenstoer vonden ze zichzelf, de B.V. Nederland. 'I am Dutch, so I can be blunt.' Nu diezelfde B.V. tot aan zijn nek in de financiële miserie zit, hoeven we niet op coulantie te rekenen. We zijn in onze eigen val getrapt: 3% is 3%. We gaan kromliggen.

Ook op andere vlakken gaan we dat doen. Onze premier weigert zich te verontschuldigen voor het racistische initiatief dat het PVV-meldpunt tegen Polen in wezen is. Maar hij wil in de komende periode ook een strenger asielbeleid voor ons land erdoor drukken, waarbij hij rekent op hulp van de landen die nu worden geschoffeerd. Hij kan het op zijn buik schrijven.

Nederland is zich totaal aan het isoleren. Niet alleen heeft onze geroemde diplomatie van weleer afgedaan, ze wordt zelfs verdacht gemaakt door haar eigen schutspatroom. Diplomatie is een rustiek tijdverdrijf, aldus onze minister voor Buitenlandse Zaken. En o ja, ontwikkelingshulp wordt enkel nog verstrekt als we er zelf rijker van worden. Moet kunnen, toch?

Het is om je kapot te schamen.

Ernstigst van al is dat onze regering een obstructie vormt voor het internationaal recht.

Oorlogsconflicten worden door haar moedwillig bestendigd: tot woede van inmiddels *de gehele EU* blokkeert ons land systematisch elke gezamenlijke verklaring die de impasse in het Palestijns-Israëliësch conflict tracht te doorbreken – tot groot voordeel van Israël. De reden daarvoor heeft niets met een beleid of landsbelang te maken en alles met de persoonlijke obsessie van twee personen. Allereerst is onze minister van Buitenlandse Zaken betrokken partij: zijn zussen wonen in Israël en zijn vrouw is Israëliësch. En Geert Wilders, de Grote Gedoger, prijst de deportatie van het Palestijnse volk aan als vredesoplossing voor het Midden-Oosten. Moet kunnen. En wat ook moet kunnen, is dat onze regering al haar Nederlandse burgers verplicht om één paspoort te hebben, als teken van loyaliteit – maar dat Rosenthals vrouw er twee heeft. En Wilders' Hongaarse vrouw waarschijnlijk ook, alleen weigert de PVV'er daarover openheid van zaken te geven. Het gaat nu even om die anderen.

Ja, wetten en verdragen, recht en redelijkheid, ze staan hoog in ons vaandel – zolang het De Ander betreft. Op onszelf hebben ze geen vat: wij staan daarboven.

De gevolgen van dit alles zijn verwoestend. Terwijl wij onszelf complimenteren met ons Internationaal Gerechtshof, 'dat toch alleen maar in Nederland kan bestaan', staan we in Brussel bekend als hoogst onbetrouwbare en te mijden gesprekspartner aangezien wij Europese verdragen, nota bene ooit via onze eigen inzet tot stand gekomen, proberen te ontwijken of simpelweg afbreken.

Alle krediet hebben we nu zo'n beetje wel verspeeld. En dat hebben we snel gedaan. Internationaal wordt Nederland gezien als het irritante, verwende kind dat constant zijn zin wil hebben.

Je kunt het vrijheid noemen. Maar vrij zijn we niet. We worden gegijzeld door een regering die op haar beurt wordt gegijzeld door een antidemocratische partij die ons allemaal samen de vernieling in trekt. Niet onze leiders gaan daarvoor boeten, maar wij.

Om ons te sussen wordt ons wijsgemaakt dat De Ander onze eigenheid bedreigt. Maar wat als wij straks écht op onszelf worden teruggeworpen? Wat als we door ons afstotende gedrag uiteindelijk bij onszelf moeten aankloppen, met ons netje vol chocoladeguldens? In zo'n geval is het goed te weten wie we zijn. En dat doen we niet.

Alleen wie zich extreem bewust is van de eigen kracht, op economisch, diplomatiek én cultureel vlak, kan het zich permitteren om de buitenwereld op een afstand te houden. Maar de identiteitscrisis waarmee Nederland wordt geconfronteerd, is nog een stukje groter dan het gat van tientallen miljarden euro's dat ons aan bezuinigingen te wachten staat. Ging het maar enkel om geld.

Wat zijn wij nog, in dit landje waar altijd over Normen en Waarden wordt gekwaakt?

Wanneer ik aan onze normen en waarden denk, overvalt mij eenzelfde gevoel als wanneer ik aan de gulden denk: ik word helemaal warm van nostalgie.

Die normen zijn we kwijt. Of liever, normloosheid is de nieuwe norm. Het vormt de basis van het huidige regeringsbeleid. Over de manier waarop dit kabinet uitgerekend de zwakkeren en hulpbehoevenden laat opdraaien voor de bankencrisis, laat ik me hier niet uit. Het volstaat Ruttes antwoord te citeren op de onvoorstelbare imagoschade die door de PVV wordt aangericht. Immers, de premier hoeft toch niet 'op ie-de-re uiting van Geert Wilders te reageren'? Jawel, meneer Rutte. Zolang het taal is die consequent bevolkingsgroepen tegen elkaar opzet en aanzet tot haat, is dat zelfs de taak van de premier – u heeft deze gevaarlijke stokebrand trouwens zelf binnengehaald. Als u geen normering handhaaft, heeft u ook geen gezag. Dát is pas een crisis.

Hoe vals is de eis aan buitenlanders zich aan te passen, wanneer de kern van ons Nederlander-zijn lijkt te bestaan uit het ventileren van de eigen vrijheid en het overschrijden van elke norm? Vrijheid wordt hier enkel nog ervaren in het overtreden van haar grenzen. De politiek geeft het voorbeeld. Normloos. Gezagloos. Exact wat we nodig hebben... We wáren al een volk dat iedere vorm van hiërarchie omverwerpt, en nu dit. *Doe eens effe normaal, man.*

Normloosheid is langzaamaan deel van ons wezen aan het worden. Niemand hoeft een Nederlander de wet voor te schrijven. Wij allen hebben recht op de allerindividueelste beleving van de allerindividueelste vrijheid. Om die te garanderen moeten anderen aan banden worden gelegd.

Daarom ook zit Rutger Castricum huilie huilie te doen zodra hij zelf eens wordt aangepakt. Daarom ook wordt de eed van Hippocrates opzij gezet zodra je zelf eens een onthulling kan doen. 'De burger heeft er recht op dit te weten.' Het zal wel. Het enige wat ermee gediend wordt, is eigenbelang. De scoop bleek nog vals ook, maar wat maakt het uit. Kwaliteitskrant of riool-tv, de Nieuwe Journalistiek sijpelt door in alle gelederen. Zij gaat ervanuit dat anderen zich aan de regels houden.

En nu is daar ook het Nieuwe Amusement. Alleen een land zonder normen brengt een programma op de buis waarin kannibalisme als entertainment wordt gepresenteerd. In december kon het Nederlandse volk toekijken hoe op BNN twee presentatoren voor de lol stukken vlees uit elkaars lichaam opaten. Nieuwszenders over de gehele wereld maakten ons hun walging kenbaar, maar ja: dat is de tol van revolutionaire breeddenkendheid. *It's the kijkcijfers, stupid.*

Het zou in ons niet meer opkomen, maar het kan ook anders. Het Belgische commerciële kanaal 2BE besliste onlangs een Vlaamse versie van 'Oh oh Cherso' niet uit te zenden. Het programma was al volledig opgenomen, de promotiecampagne draaide op volle toeren. Toch besliste de omroep na uitzending van de trailer, dat dit niet iets wat men de eigen kijker wenste voor te schotelen. Het was te ranzig. In Nederland gold dat nu juist als aanbeveling.

Wij spreken al gauw van zelfcensuur. In het buitenland heet dat: normering.

Nee, ik pleit niet voor een fatsoenspolitie of toezicht – daar is het trouwens al te laat voor. Het droevige nieuws is dat zo iets van binnenuit moet komen. Normen kun je niet opleggen: ze moeten ergens aanwezig zijn.

Gelukkig kregen wij er humor voor in de plaats. Want laten we wel wezen: het is natuurlijk oergeestig om, meteen wanneer bekend wordt gemaakt hoe ernstig Prins Friso's situatie is, een oproep aan de koninklijke familie te plaatsen om zijn organen af te staan. Want, aldus Geenstijl, 'Prins Friso is stuk', dus opensnijden die hap. Met het afstaan van zijn nieren, lever en longen kan prins Friso 'het leven van nog minstens vier anderen redden en dat is een grotere bijdrage aan de samenleving dan de rest van de familie ooit geleverd heeft.'

Ik durf te stellen dat een groot deel van de zaken die wij verdedigen als vrijheid van meningsuiting ('Voltaire!', 'De kern van onze democratie!') door De Anderen voor ziek, narcistisch, nihilistisch en gestoord wordt gehouden.

Wij zweven rond in totale, grensverleggende leegte: de Nieuwe Vrijheid.

Dit heeft consequenties. Bij onze oosterburen werd enkele jaren geleden een geruchtmakend boek gepubliceerd, 'Duitsland schaft zich af'. De massa-immigratie, zo luidde het betoog, zou een verwoestende kracht op het Duitse volk hebben. Dat kunnen wij beter. Wij hebben helemaal geen buitenlanders nodig om ons land op te heffen: we doen het zelf.

Normloosheid spreidt zich uit als een olievlek over onze politiek, onze media en heel onze cultuur. Moet kunnen. Maar dan moeten we ook ophouden met het geëmmer over onze nationale cultuur. Het is het een óf het ander.

In wezen zijn wij namelijk niet zo geïnteresseerd in onze cultuur, in wie wij zijn en waar we vandaan komen. We zijn extreem in onszelf gekeerd, maar dat is iets anders. Nostalgie gedijt omdat het gratis is. Maar als we eerlijk zijn: wat kunnen die martelaren van Gorkum ons vandaag nog schelen, of de Acte van Verlatinghe, het lot van de gebroeders De Witt, de Synode van Dordrecht? Waarom zouden we ons daar nog mee bezighouden? Wie van ons leest Beets nog, Potgieter, Leopold, Focquenbroch of zelfs Carmiggelt? Het probleem is niet dat onze geschiedenis zo ver van ons afstaat of dat deze schrijvers onleesbaar zijn. Het probleem is dat het niemand interesseert in dit Nieuwe Nederland. Zó makkelijk gaan wij met onszelf om. Natuurlijk herkennen wij ons niet meer in hen. Dat is geheel aan onszelf te wijten. Wij hechten er geen waarde aan.

Kom dan ook niet klagen dat je cultuur verdwijnt. Het oude Nederland komt niet meer terug, omdat we het zelf overboord hebben gekieperd, inclusief de bijpassende normen en waarden. In het buitenland zien ze de superieure humor in van een Geert Wilders die zich voor het Veronicamagazine laat portretteren als Admiraal De Ruyter. Het was alleen niet grappig bedoeld.

In plaats van ons te beroemen op de Gouden Eeuw kunnen we beter eerst erkennen dat onze voorvaderen volstreekte vreemden voor ons zijn geworden. Wij hebben de spiegel stukgeslagen. Het is tijd om de scherven te ruimen, want zonder afkomst blijft er niets van ons over. Zonder afkomst zijn we veroordeeld tot bijziende leiders, die enkel denken op de korte termijn.

Om te ontsnappen aan een vacuüm zonder normen en waarden, zullen wij dus moeite moeten doen. De burger zal die moeite pas ondernemen als hij merkt dat de politiek én de media hetzelfde doen.

Geef ons om te beginnen een premier. Iemand die ons het gevoel geeft dat er normen en waarden zijn die boven onze persoonlijke vrijheid uitstijgen, en die reageert wanneer deze normen en waarden worden overschreden. Noem het voor mijn part: eigen verantwoordelijkheid nemen.

De rest volgt vanzelf.